

met al de weelden, die in u mochten woelen. Die knieval heeft de waarde van eene assumptie: twijfel daar niet aan, waarde vriend.

„En dan: uw dagelijksche omgang met Jezus Christus, die is uw bezit en bezetenheid. Men moet daar niet te veel over praten; doch loochen het niet: gij kunt niet buiten Hem. Misschien wel omdat gij Hem niet bezoekt te Zijnen huize, heeft Hij uw huis tot woning gekozen. Ik weet het: vooralsnog ziet gij Hem niet dan als de pijnlijkste der menschen. Doch, ik twijfel er niet aan, Hij wil het aldus omdat Hij de verwittiging wil zijn. Gij hebt hem trouwens geschilderd als in de veertigdaagsche woestijn, de wereld verzakend; gij hebt hem geëts bij Zijn hellevaart ter verlossing der wijzen en oprechten. Denkt gij niet, Ensor, dat ook voor u het uur nakend is, dat gij Hem zult zien in Zijne naaktheid van God?”

Ensor bezag mij weêr, vluchtig en ter zijde, gelijk hij naar de zee kijkt. Ik geloof zoowaar dat ik hem dien dag wat nader bij hem-zelf heb gebracht.

(1920—1927)

